

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/102/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114213489
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1114213489.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Valérie Kleinovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., IČO: 47 150 513, so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, zastúpený: advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanému: S. X., A.. XX.XX.XXXX, W. A. X. XX, W., o zaplatenie 263,77 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 8. júna 2015 č.k. 23C 43/2014-60 v spojení s opravným uznesením zo dňa 5. mája 2016 č.k. 23C 43/2014-72 takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením zo dňa 05.05.2016 č.k. 23C 43/2014-72 v napadnutej časti o čiastočnom zastavení konania, v napadnutej vyhovujúcej časti a v napadnutej časti o nároku na náhradu trov konania zrušuje a vec mu v tomto rozsahu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil svoj platobný rozkaz zo dňa 06.06.2014 č.k. 50Ro 336/2014, konanie v časti o zaplatenie 248,95 eur zastavil, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 14,82 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 14,82 eur od 10.05.2011 do zaplatenia titulom jeho dlhu zo zmluvy o pripojení a nahradiť mu trovy konania vo výške 75,64 eur.

2. Vychádzal zo žaloby žalobcu skutkovo odôvodnenej tým, že jeho právny predchodca (Slovak Telekom, a.s.) so žalovaným uzavrel dňa 07.09.2009 dodatok k zmluve o pripojení, keď využívaním služieb poskytnutých žalovanému mu mala vzniknúť celková pohľadávka v sume 263,77,- eur ako nezaplatené mesačné poplatky. Aktívnu legitímáciu v konaní preukazoval Zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorú ako postupník uzatvoril so Slovak Telekomom, a.s. ako postupcom dňa 24.06.2013, s tým, že predmetom postúpenia bola aj pohľadávka voči žalovanému vo výške 263,77 eur s príslušenstvom. Uviedol, že predmetná zmluva je registrovaná na súde prvej inštancie pod Spr. 3729/2013.

3. Súd prvej inštancie vydal vo veci dňa 6.6.2014 platobný rozkaz, ktorý sa však nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk, preto bol v zmysle § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku platného do 30.06.2016 (ďalej len „OSP“) zrušený v prvej výrokovej vete preskúmaného rozsudku.

4. Žalobca pred otvorením pojednávania podaním zo dňa 03.06.2015 vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 248,95 eur späť a žiadal v tejto časti konanie zastaviť.

5. O čiastočnom zastavení konania rozhodol podľa ust. § 96 ods. 1, 2 a 3 OSP. V danom prípade došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby žalobcom pred prvým pojednávaním vo veci samej, preto právne posúdil, že nebol potrebný súhlas žalovaného s týmto späťvzatím.

6. Vo zvyšku vo veci rozhodol právne ju posúdiac podľa § 43 ods. 1, 2, 3 a 5 Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), keď na základe vykonaného dokazovania zistil, že Zmluvou o pripojení a jej dodatkom zo dňa 07.09.2009 sa právny predchodca žalobcu Slovak Telekom, a.s. zaviazal žalovanému aktivovať program služieb uvedený v Tabuľke č. 1 komerčne nazvaný "RELAX 60" s dobou viazanosti 24 mesiacov. Žalovanému bolo odovzdané dátové zariadenie X. B. XXXX výr. č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Žalovaný sa v čl. 1 písm. b) dodatku k zmluve o pripojení zaviazal, že bude po dobu viazanosti dojednanú v zmluve (24 mesiacov) riadne a včas platiť cenu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so Zmluvou o pripojení a Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb. Zároveň sa zaviazal po dobu viazanosti nepožiadat' o vypojenie SIM karty z prevádzky a nedopustiť sa takého konania, na základe ktorého by vzniklo podniku právo zrušiť zmluvu odstúpením alebo výpoveďou. Právny predchodca žalobcu sa v zmluve zaviazal aktivovať a poskytovať služby v zmluve dojednané a zabezpečiť účastníkovi predaj zľavneného koncového zariadenia.

7. Mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanému riadne a včas dojednané služby a žalovaný tieto služby aj riadne čerpal. Napriek záväzku dojednanému v zmluvách o pripojení a dodatkov k nim však neuhradil právnomu predchodcovi žalobcu faktúru za účtovné obdobie od 22.03.2011 do 21.04.2011, so splatnosťou 09.05.2011 vo výške 14,82 eur.

8. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2013 došlo k postúpeniu pohľadávok s príslušenstvom, ktoré mal Slovak Telekom, a.s. titulom uzatvorených Zmlúv o pripojení voči žalovanému, na žalobcu. Právne posúdil, že žalobca sa tak stal aktívne vecne legitimovaným na podanie žaloby voči žalovanému.

9. Tiež ustálil, že neuhradením splatných faktúr sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Dospel k záveru, že žalobcovi v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vznikol nárok na úroky z omeškania vo výške stanovenej vykonávacím právnym predpisom za každý deň omeškania počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti vyššie uvedených faktúr až do ich zaplatenia.

10. Súd prvej inštancie podrobil v rámci vykonávaného dokazovania predložené Zmluvy o pripojení skúmaniu, či tieto neobsahujú pre žalovaného neprijateľné zmluvné podmienky s výnimkou dojednania o zmluvnej pokute, keďže táto nebola predmetom žaloby a súčasťou žalovanej sumy. Dospel k záveru, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol platný právny vzťah založený na základe vyššie citovaného zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, na základe Zmluvy o pripojení a Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, ktorého predmetom bolo poskytovanie telekomunikačných a elektronických služieb bližšie špecifikovaných v zmluve o pripojení. Právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanému služby v dojednanom rozsahu a v súlade s platnou zmluvou. Vyhodnotil, že podľa predložených "Podrobných mesačných výpisov pre telefónne číslo "XXXXXXXXX" žalovaný v rozhodnom období tieto služby riadne a pravidelne využíval a čerpal, pričom však neuhradil splatné faktúry za poskytnuté služby v celkovej hodnote 14,82 eur v lehote splatnosti a ani po nej.

11. Keďže predmetom žaloby bola čiastka, ktorej splatnosť nastala dňa 09.05.2011, pričom žaloba bola na súd podaná dňa 06.05.2014, právne posúdil, že nedošlo k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku.

12. V súvislosti s uplatneným príslušenstvom k istine mal za preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splatných faktúr v zmysle petitu žaloby a vyhovel tak žalobe aj v časti uplatneného príslušenstva počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí stanovenej lehoty splatnosti faktúry VS č. XXXXXXXXXXX, ktorej splatnosť nastala dňa 09.05.2011.

13. O trovách konania rozhodol v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa § 142 ods. 1 OSP.

14. Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie žalovaný a žiadal ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vyjadril sa, že odvolanie podáva proti uvedenému rozsudku v celom rozsahu, avšak z obsahu jeho písomného podania je zrejmé, že sa odvoláva proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku, okrem výroku, ktorým súd prvej inštancie zrušil platobný rozkaz dňa 6.6.2014, sp. zn. 50Ro/336/2014 v celom rozsahu. Uviedol, že napadnutý rozsudok mu bol doručený na C. J.. Č.. XX Q. W., pričom v jeho úvodnej časti sa ako jeho adresa uvádza A. X. Č..

XX. Vyjadril predpoklad, že na túto adresu mu súd prvej inštancie zasielal platobný rozkaz, následne zrušený pre jeho nedoručenie do vlastných rúk. Okrem uvedeného rozsudku mu nebolo nič doručené. Na adrese A.P. X. Č.. XX sa nezdržiže od roku 1992, odkedy s manželkou býva prechodne na adrese C. XX, W.. Na uvedenú adresu mu chodili účty a výpisy od právneho predchodcu žalobcu. Označil za zrejme, že došlo k nedostatku v komunikácii. Dal do pozornosti, že právnenému predchodcovi žalobcu adresoval výpoveď v mesiaci máj 2011, kedy bol povinný uhradiť všetky dlžné čiastky. Namietal preto porušenie jeho základných občianskych práv garantovaných Ústavou SR a OSP najmä pokiaľ ide o doručovanie písomností do vlastných rúk. Vytkol súdu prvej inštancie, že mu nebol doručený platobný rozkaz, predvolanie na súdne pojednávanie, upovedomenie o súdnom konaní a čiastočné späťvzatie žaloby. Vzhľadom na uvedené namietal aj rozhodnutie o trovách konania, ktoré nezavinil. Vyjadril názor, že právny nástupca pôvodného veriteľa si mal podľa neho skutočnosti overiť a tak nemuselo byť iniciované súdne konanie.

15. Žalobca vo svojej odvolacej replike realizovanej prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 09.12.2015 uviedol, že žalovaný po uzatvorení zmluvy s jeho právnym predchodcom nespĺnil povinnosti z tejto zmluvy a zo Všeobecných podmienok mu vyplývajúce a za cenu poskytnutých služieb nezaplatil pomernú časť. Nezaplatením faktúr riadne a včas sa dostal do omeškania s následkom vzniku nároku na úrok z omeškania podľa vykonávacieho predpisu č. 87/1995 Zb. Poukázal na to, že adresa trvalého bydliska žalovaného je uvedená v relevantnej zmluve a aj v dodatku k nej a na rovnakú adresu mu boli doručované faktúry. Považoval za chybu žalovaného, že zmenu adresy neoznámil. K čiastočnému späťvzatiu žaloby uviedol, že išlo o späťvzatie žaloby v časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty. Uviedol, že žalovaný po celú dobu súdneho konania neprejavil záujem riešiť danú pohľadávku a kontaktovať sa s ním. Napadnutý rozsudok navrhol potvrdiť, keď odvolacie dôvody žalovaného označil za účelové v snahe vyhnúť sa plneniu záväzkov.

16. Žalovaný v písomnej odvolacej replike doručenej súdu prvej inštancie dňa 18.07.2016 vyslovil, že žalobca vychádzal zrejme z neúplných podkladov a z nedostatočného oboznámenia sa s vecou. Poukázal na ním doložené poštové poukážky doručované právnym predchodcom žalobcu na adresu jeho prechodného bydliska. Poštové poukážky uhradil v roku 2010. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že neprejavil záujem riešiť jeho pohľadávku, nakoľko o nej nemal vedomosť a vzhľadom na sumu priznanej pohľadávky toto tvrdenie žalobcu mal za nedôvodné. Pripomenul, že pri ukončení zmluvy bol právnym predchodcom žalobcu ubezpečený o vyrovnaní všetkých pohľadávok.

17. Ďalšie písomné podania v rámci odvolacieho konania podané neboli.

18. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec podľa § 378 ods. 1, § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých častiach zrušiť a vec mu vrátiť v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie vydal dňa 08.06.2015 za účinnosti OSP platného do 30.06.2016. Správnosť procesného postupu súdu prvej inštancie v rámci konania, ktoré vydaniu tohto rozsudku predchádzalo, je preto potrebné posudzovať podľa tejto procesnej normy, i keď je aktuálne zrušený Civilným sporovým poriadkom (ďalej len „CSP“) účinným od 01.07.2016.

20. Podľa ust. § 47 ods. 1 OSP do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd.

21. Podľa ust. § 114 ods. 2 OSP v rámci prípravy pojednávania súd doručí návrh na začatie konania (žalobu) odporcovi spolu s rovnopisom a prílohami návrhu do vlastných rúk a poučí účastníkov podľa § 120 ods. 4.

22. Podľa ust. § 114 ods. 3 OSP ak to povaha veci alebo okolnosti prípadu vyžadujú, môže súd uložiť odporcovi uznesením, aby sa k veci písomne vyjadril.

23. V zmysle odseku 4 uvedeného ustanovenia uznesenie podľa ods. 3 sa doručí odporcovi do vlastných rúk. Náhradné doručenie je vylúčené (ak nejde o právnickú osobu alebo fyzickú osobu podnikateľa).

24. Podľa ust. § 115 ods. 1 OSP ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, súd nariadi na prejednanie vecí samej pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná.

25. Podľa ust. § 29 ods. 2 OSP pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

26. Z obsahu preskúmaného spisového materiálu vyplýva, že súd prvej inštancie po tom, ako sa mu nepodarilo ním dňa 06.06.2014 vydaný platobný rozkaz č.k. 50Ro 336/2014-17 doručiť žalovanému do vlastných rúk na adrese jeho trvalého bydliska A. X. XX, W., ustanovil mu uznesením zo dňa 24.07.2014 č.k. 23C 43/2014-27 na konanie opatrovníčku Y. Q. - súdnu tajomníčku Okresného súdu Bratislava I, hoci iné miesto jeho pobytu spôsobom v aplikačnej praxi súdov v danom období zaužívaným, a to zisťovaním pobytu prostredníctvom Policajného zboru SR dopytmi u susedov, resp. dopytom u telefónneho operátora, nezisťoval. Podmienka ust. § 29 ods. 2 OSP na ustanovenie opatrovníka účastníkovi na konanie, že nie je známy jeho pobyt, splnená nebola, nakoľko súd prvej inštancie sa zisťovaniu jeho pobytu nevenoval dostatočne a nevyužil všetky dostupné a v aplikačnej praxi súdov zaužívané spôsoby na jeho zistenie. Uznesenie zo dňa 24.07.2014 č.k. 23C 43/2014-27 o ustanovení opatrovníka žalovanému podľa ust. § 29 ods. 2 OSP bolo teda vydané predčasne a jeho vydaním porušil súd prvej inštancie žalovanému jeho možnosť konať samostatne pred súdom. Následne súd prvej inštancie realizoval pokyn doručiť žalobu s poučením pre účastníka konania do vlastných rúk ustanoveného opatrovníka, ktorý zásielku prevzal dňa 28.07.2014. Uznesenie o ustanovení opatrovníka, žaloba s výzvou na vyjadrenie sa k nej a poučenie pre účastníka konania žalovanému doručované neboli. Na pojednávanie vytyčené na deň 08.06.2015 súd prvej inštancie predvolal opatrovníka v zmysle uznesenia zo dňa 24.07.2014 č.k. 23C 43/2014-27, žalovaného na dané pojednávanie nepredvolal. Dňa 08.06.2015 vo veci konal a rozhodol bez prítomnosti žalovaného.

27. Z obsahu predloženého spisového materiálu teda vyplýva, že súd prvej inštancie sa procesnými ustanoveniami o príprave pojednávania a o zákonných podmienkach pre ustanovenie opatrovníka účastníkovi konania neriadil dôsledne, keď inú adresu zdržiavania sa žalovaného, na ktorú by bolo možné zásielky určené do vlastných rúk doručovať, súd prvej inštancie nezisťoval. Pobyt žalovaného nezisťoval s vyčerpaním všetkých dostupných možností. V zmysle uvedeného tak treba konštatovať, že podmienka neznalosti pobytu žalovaného pre ustanovenie opatrovníka na konanie spôsobom neodnámajúcim mu možnosť konať pred súdom splnená nebola. Uvedeným nesprávnym procesným postupom súd prvej inštancie zaťažil konanie, ktoré predchádzalo vydaniu preskúmaného rozsudku, procesnou vadou, v ktorou odňal žalovanému jemu patriace procesné práva, a to právo na doručenie žaloby s možnosťou písomného vyjadrenia sa k nej, právo na doručenie príloh k žalobe, právo na prejednanie vecí v jeho prítomnosti, právo na vyjadrenie sa k navrhnutým dôkazom a k dôkazom vykonaným a právo záverečnej reči.

28. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovaného za dôvodné a prioritné pred odvolacou argumentáciou použitou v odvolacom konaní žalobcom. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zastavujúcej časti, v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti týkajúcej sa náhrady trov konania zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP, keďže súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom pri ustanovovaní opatrovníka žalovanému podľa ust. § 29 ods. 2 OSP platného v relevantnom čase a tým aj nesprávnym procesným postupom pri príprave pojednávania znemožnil žalovanému možnosť realizácie svojich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces, keď v záujme zachovania dvojinstančnosti civilného sporového konania je vylúčené, aby uvedené nedostatky odstránil súd odvolací.

29. Podľa ust. § 391 ods. 1 CSP odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie v zrušených častiach na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď v ďalšom konaní bude súd prvej inštancie viazaný vyššie uvedenými intenciami súdu odvolacieho (§ 391 ods. 2 CSP). Jeho úlohou bude postupovať v zmysle týchto intencií, t. j. vec opätovne prejednať podľa okamžite aplikovateľného CSP so zachovaním všetkých procesných práv oboch strán sporu a vo veci opätovne rozhodnúť. Nové rozhodnutie vo veci bude musieť spĺňať zákonom požadované náležitosti podľa ust. § 220 ods. 2 CSP (§ 391 ods. 3 CSP).

30. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).